

MISIJNÝ INFORMÁTOR

Ročník 2023 / Číslo 2

www.skmisia.ch

Drahý náš duchovný otec Pavol,

na sviatok Nanebovzatia Panny Márie si pred tridsiatimi rokmi počul z úst Tvojho svätiaceho biskupa Rudolfa Baláža slová: „Ty si kňaz naveky...“.

Do rehole kapucínov si vstúpil 2. februára 1986, vtedy ešte potajomky počas neblahého totalitného režimu v Československu. Od 1. marca 2019 si správcom slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku, kde sú Ti zverené duše 18'000 tu žijúcich krajanov. Vysoko si Ťa ctíme a vážime si všetku Tvoju námahu nielen pri svätých omšiach po celom Švajčiarsku, ale aj Tvoju veľkú námahu s administratívou, schôdzami a sedeniami vo švajčiarskych farnostiach. S pomocou božou to zvládaš a máš všetko pod kontrolou. [Webová stránka misie](#) tiež pekne odzrkadľuje túto Tvoju činnosť.

Drahý náš duchovný otec Pavol, srdečne Ti blahoželáme k Tvojmu 30. kňazskému jubileu. Prajeme Ti stále dobré zdravie, silu a oduševnenie pre všetku Tvoju požehnanú kňazskú činnosť. Navzájom sa sprevádzajme modlitbami.

Nech Ťa Pán Boh živí a Panna Mária ochraňuje.
Veriaci vo Švajčiarsku

ZO ŽIVOTA MISIE

KRÍŽOVÁ CESTA RODÍN S DEŤMI

V poslednú marcovú sobotu sa uskutočnila krížová cesta pre rodiny s deťmi z okolia Zürichu, na „starej známej“ lesnej ceste pri Waldhuette Remetschwil. Najst' vhodný termín nebolo jednoduché, keďže tohtoročná jar bola skúpa na slnečné dni. Bude pršať, či nie? Nepršalo, zato nás na kopcoch nad Spreitenbach čakal poriadny vietor, ktorý nám vyštípal líca, bral papiere z rúk a čiapky z hláv.

Zúčastnené rodiny si však z nepohody veľa nerobili. Spolu s otcom Pavlom sme sa spojili v modlitbe, v speve a v rozjímaní nad Kristovým umučením. Modlili sme sa spoločne za silu v každodenných bojoch, za ochotu prijať a niesť vlastný kríž a hlavne schopnosť byť príkladom pre vlastné deti, ktoré sledujú a hodnotia „každý náš krok“. Pre nepriazeň počasia sa žiaľ! následne neuskutočnila obľúbená grilovačka. Zážitok spoločnej modlitby a súdržnosti s Kristovým utrpením však zostal. Je skvelé, keď deti nadobudnú pri svojich rodičoch a kamarátoch skúsenosť, že Boh nás nenecháva samých v našich ťažkostiach a trápeniach. Veľká vďaka patrí Ľubke Batkovej za jej sprevádzanie na gitare! (EPZ)

KRÍŽOVÁ CESTA NA UETLIBERG

Tak ako po minulé roky, aj tohoročnú Palmovú nedeľu (pôvodne Kvetná nedeľa), 2. apríla 2023, sme sa spoločne pomodlili krížovú cestu po ceste na Uetliberg. Zišli sme sa v peknom počte vyše dvadsať ľudí pri električkovej zastávke Albisguetli. Žiaľ, chýbal nám otec Pavol, ktorý sa nemohol zúčastniť kvôli svojej službe pre našich krajanov v západnej časti Švajčiarska. Pred treťou hodinou sme začali kráčať po ceste Lampenweg. Približne pri každej druhej lampe sme sa pomodlili jedno zastavenie, ktoré sme spestrili spevom. Za gitarový sprievod, ktorý nám pri tom veľmi pomohol, vďačíme Andrejovi. Po krížovej ceste sme naše stretnutie zakončili príjemným posedením v neďalekej

reštaurácii Uto Staffel. Veľkú zásluhu na zorganizovaní tohoročnej krížovej cesty na Uetliberg má Zlatka, ktorej ďakujeme za jej iniciatívu. (RK)

STRETNUTIE S DANIELOM HEVIEROM

„Povedz včela, BUM do čela! Povedz mucha, BUM do ucha! Povedz osa, BUM do nosa!“

Na týchto zábavných básničkách z knižky *Hovorníček* vyrastali naše deti a preto nás veľmi potešilo, že ich autor Daniel Hevier prijal pozvanie P. Ondrčkovej, riaditeľky Slovenskej školy, a vydal sa na malé turné za hranice Slovenska. A zavítal aj k nám do Švajčiarska, kde absolvoval interaktívne workshopy s deťmi Slovenskej školy. Daniela Heviera asi veľmi predstavovať netreba, už desaťročia pôsobí ako autor populárnych (hlavne) detských kníh a uznávaný textár. Posledné roky sa venuje podpore kreatívneho a zábavného vyučovania, propagácii literatúry, a to na stretnutiach so žiakmi na školách, ako aj v online priestore.

Jedno z avizovaných stretnutí sa konalo minulú stredu večer v priestoroch Talianskej Misie v Zürichu, kde publikum tvorili hlavne

zvedaví mladí dospelí a staršie deti. Ako sa ukázalo, pán Hevier má v rukáve program pre každú vekovú kategóriu. Všetkých určite prekvapilo, keď workshop "odpálil" osobne na klavíri piesňou „Jeden kabát“, ktorú otextoval pre skupinu Team. Na hru na klavíri nadviazal aj v úvode, kde publikum zobral do svojho detstva v Prievidzi, ktoré pozitívne ovplyvnila práve hra na klavíri a láska k literatúre. Predstavil nám v krátkosti svojich obľúbených autorov, porozprával čo to o práci textára a hlavne predstavil svoje najnovšie edukačné diela pre staršie deti (Heviho Diktátor – cvičebnice diktátov, Tajomstvá literatúry a Popíkovia) Práve kniha Popíkovia veľmi zaujala naše deti a každý večer si znej čítajú o kreatívnych tvorcoch moderného sveta – autoroch Lega, Pexesa, Puzzle, či tvorcovi tenisiek Michaela Jordana... Hlavný odkaz stretnutia zdôraznil pán Hevier viac krát - spoznajte svoje talenty, zaujímajte sa o svet okolo seba a pracujte na sebe! Aj tí najznámejší spisovatelia a vynálezcovia boli kedysi obyčajnými deťmi, ktoré hľadali svoju životnú cestu. Stretnutie sme ukončili opäť hrou na klavíri a autogramiádou.

Ďakujeme pán Hevier, a tešíme sa na ďalšie podnetné stretnutia! (EPZ)

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

V nedeľu 4. júna 2023 sme na našej SK misii v Zürichu mali slávnosť 1. sv. prijímania. Alessia, Lukas a Oliver po prvýkrát prijali Eucharistiu. Na túto chvíľu sa pripravovali na hodinách náboženstva, v kostole na detských svätých omšiach. Po ročnej príprave pod vedením Aničky Macejkovej a po sobotnej sviatosti zmierenia si otvorili dverka do duší a ich srdiečka prijali Ježiša ako svojho najlepšieho priateľa. Deti sa zapájali počas liturgie čítaním, spevmi a modlitbami. Veríme, že táto nezabudnuteľná chvíľa im zostane natrvalo v srdciach a bude zároveň štartovacím miestom pre ich ďalší duchovný život.

Viesť deti k Pánovmu stolu je pekná, ale aj zodpovedná úloha, pretože je to cesta k jedinečnému stretnutiu s Ježišom Kristom, ktorý sa im chce darovať ako Život. "Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň". (Jn 6, 54) Deti sú na ceste k prvému svätému prijímaniu veľmi otvorené pre Ježiša, pre Jeho život a lásku. Želáme im, aby si pocity z tohto okamihu navždy zapamätali a hlboko zapísali do svojich srdc s tým, že čokoľvek ich v živote postihne, môžu sa spoliehať na Pána Ježiša, ktorý ich bude v Eucharistii sprevádzať po

celý život. Aby v budúcnosti s rovnakou radosťou a láskou ako v tento deň, pristupovali ku každej svätej omši ako každému svätému prijímaniu. (EB)

DUCHOVNÁ OBNOVA MLADÝCH

„Povolání k slobode“ Gal 5,13

Všetci sme povolání k slobode. K tej, ktorá otvára brány nášho srdca a necháva v ňom prúdiť Božiu milosť. Vnáša nám do duše pokoj, tak veľmi potrebný pre náš život a jeho smerovanie. To všetko, ale aj omnoho viac si vypočuli účastníci tohtoročnej duchovnej obnovy, ktorá sa konala v prvý júnový víkend v priestoroch kláštora Bethanien v St. Niklausen. Viedol ju o. Martin Michalíček zo St. Gallenu a podobne ako minulý rok, kto sa zúčastnil, určite neolutoval. Premyslene štruktúrovaný program, útulné ubytovanie a k tomu nádherná príroda i miesta, po ktorých chodil sv. Mikuláš z Flüe vytvorili dokonalé podmienky pre vnímanie Božieho slova, poskytli možnosť viac sa zamyslieť nad jednotlivými impulzmi i nad sebou samým. Bol to naozaj vzácny čas čerpania duchovných síl a úprimnej snahy vnútorne sa oslobodiť od toho, čo ťaží, a tak dať viac šancí láske. Pretože len v nej môžeme byť úplne slobodní. Ďakujeme organizátorom za túto príležitosť stíšiť sa a byť intenzívne v myšlienkach s Pánom Bohom a tešíme sa na ďalšiu duchovnú obnovu o rok. (Dominika)

MARIÁNSKA PŮŤ V MARIASTEIN

Tohoročná tradičná púť Slovákov v Mariastein, ktorá sa konala 21.mája 2023 vyznela krásne a dôstojne. Náš misionár páter Pavol Šajgalík, OFMCap. pripravil program, ktorý bol do detailu vzorne vypracovaný. Slávnostný vchod do baziliky viedol na čele s krížom pán Mgr. Ivan Šurina, mariánsku zástavu niesol pán Dr. Štefan Janovjak.

Hlavný celebrant, JE. Mons. Marek Forgáč, košický pomocný biskup nám prenechal homíliu, ktorú vplnom znení uverejňujeme na stránke sk.misia. Dp. rektor košického kňazského seminára sv. Karola Boromejského Dr. Štefan Novotný a Dr. Hans Schaller, SJ, Basel koncelebrovali slávnostnú sv. omšu v bazilike. Pre početné množstvo švajčiarskych veriacich prečítal páter Schaller evanjelium v nemčine a predniesol aj krátku kázeň.

Prekrásne sólo Kráľovná nebies (Jozef Haľmo) zaspieval Martin Oscitý, ktorý tu putoval z Mníchova.

Na hlavnom organe sprevádzal Jozef Sopko (na záver: Maestoso, Mikuláš Schneider Trnavský). Mládežnícky zbor z Zürichu krásne spieval počas sv. prijímania. Po sv. omši bolo spoločné fotografovanie veriacich pred bazilikou.

V reštaurácii Post pri bazilike nás počas obeda pozdravil pán opát Peter von Sury, OSB; vyzdvihol našu úctu a vernosť k Matke Božej a k tomuto pútnickému miestu.

V tento milostivý deň sme ozaj načerpali milosti, vzájomného národnostného a kultúrneho povedomia. Sme vďační Pánu Bohu, miestnym činiteľom a každému, kto sa na tejto púti zúčastnil. (Jozef Sopko)

MARIASTEIN 2024

Milí mariánski pútnici, aj v roku 2024 budeme spoločne putovať k našej nebeskej Matke do Mariastein. V budúcom roku sa púť uskutoční v nedeľu, 5. mája. Všetci ste srdečne pozvaní.

Tešíme sa na vás!

IN MEMORIAM

JE. Mons. Alojz Tkáč, arcibiskup, metropolita

***2. 3. 1933 † 23.5.2023**

Pán arcibiskup Alojz Tkáč bol legendárnou osobnosťou katolíckej cirkvi na Slovensku. Z jeho bohatého života sa dá spomenúť len pár momentov, ako perličiek v mozaike jeho životného obrazu. Zažili sme ho v Košiciach ako obľúbeného kaplána, robotníka, biskupa, arcibiskupa, metropolitu, veľkého človeka a priateľa.

V roku 1974 na stretnutí Pacem in Terris (ktorých členovia spolupracovali s vtedajšou štátnou mocou) predniesol dvanásťminútový príspevok, v ktorom kritizoval obmedzenia režimom vo vzťahu k cirkvi a krivé obvinenie istého kňaza. Po kolotoči výsluchov ho vtedajší mocnári, súdruhovia zbavili verejného vykonávania kňazskej služby. Na prácu bol zaradený ako drevorubač v štátnych lesoch. Napriek tomu sa venoval v tajnosti dušpastierskej činnosti a stálemu štúdiu.

Autor tohto článku bol jeho dlhoročným miništrantom v jeho súkromnej izbičke, kde mával v tajnosti sv. omše. Svojmu národu chcel duchovný otec za každých okolností účinne pomáhať. A keďže už verejne nesmel vystupovať, tak aspoň v tichosti bol pravidelným darcom krvi, aby takto svojou krvou zachraňoval aspoň telesný ľudský život. Po vyše stonásobnom darovaní krvi si to všimli dokonca aj miestni činitelia a povedali: súdruh, keďže máš svojim darcovstvom krvi zásluhy pre náš socialistický štát, tak už nemusíš naďalej vykonávať túto fyzicky náročnú prácu drevorubača, odtiaľ budeš vodičom električiek v Košiciach. Súdruhovia sa ale prepočítali. V tejto novej funkcii to bola jedinečná kázeň pre verejnosť. Ešte moja nebohá mama o tom s nadšením rozprávala. Ľudia, ktorí nastupovali do električky spoznali vo vodičovi ich bývalého duchovného otca a zbožne a hlasno ho pozdravovali: „Pochválený buď Ježiš Kristus!“, načo vodič Tkáč odpovedal: „Na veky Amen!- postúpte mamička ďalej do voza.“ To bola za tvrdého komunizmu, ktorý oficiálne ohlasoval bojujúci ateizmus, jedinečná kázeň a priznanie sa ku kresťanským hodnotám ľudu.

Po páde neblahého komunistického režimu ľudia na uliciach verejne skandovali a dožadovali sa, aby ich duchovný otec Tkáč bol menovaný biskupom. Tak sa aj stalo v roku 1990, po 28 rokoch vakancie biskupského stolca v Košiciach. My starí miništranti v zahraničí sme si okamžite s radosťou telefonovali: hurá, Lojzko je našim „šerifom“. Pri každej návšteve nám pán biskup dal obrázky na pamiatku pre jeho starých miništrantov.

Rok 1995 bol pre Slovensko výnimočným rokom. Sv. otec Ján Pavol II navštívil Slovensko. 2. júla vyhlásil sv. otec troch košických jezuitov, mučeníkov (Marek Križin, Melichar Grodziecki a Štefan Pongrácz) za svätých. Zároveň povýšil pána biskupa Tkáča na arcibiskupa a metropolitu. Na košickom letisku bolo zhromaždených 850 000 ľudí nielen zo Slovenska, ale aj zo zahraničia. My sme mali v našich rodných Košiciach ako osobných hostí dvoch bazilejských jezuitov, dp. Dr. Felix Trösch, SJ a Dr. Hans Schaller SJ. Pri arcibiskupskom úrade sme sa snažili dostať lístky na bohoslužbu, no kontrola nás nechcela pustiť ďalej. Cez dav nás zďaleka zbadal pán biskup Tkáč a dal pokyn, aby nás k nemu pustili. Okamžite dal našim švajčiarskym hosťom miesto v druhom rade a ako dar kňazskú stólu s tromi svätými košickými mučeníkmi, ktorá sa uchováva v kaplnke Studentenheimu Basel na Herbergsgasse ako cenná relikvia. Ceremónia na letisku bola nanajvýš dojímavá. V prítomnosti košického biskupa a duchovenstva sa pápež po slovensky opýtal zhromaždeného davu: Veríte v Ježiša Krista? Dav na túto otázku odpovedal ako burácanie hromu: Veríme.

Po tejto odpovedi odovzdal pápež arcibiskupské žezlo do rúk nového arcibiskupa Tkáča zo slovami: Pas baránky moje, pás ovce moje.

Pán arcibiskup Tkáč bol nielen spiritus movens pre svätorečenie troch košických mučeníkov (1995), ale aj pre blahorečenie Aničky Kolesárovej (2018). Biskupská služba pána arcibiskupa bola naplnená obnovou a zveľaďovaním duchovného života a cirkevných ustanovizní v období znovuzískanej náboženskej slobody. Počas dlhých rokov pán arcibiskup Tkáč vždy rád poskytol svojich kňazov aj pre slovenské katolícke misie v zahraničí. Svojím príkladným kňazským životom, vernosťou ku katolíckej cirkvi, vierou v kresťanské ideály a mnohým iným zostane pán arcibiskup Tkáč v našej pamäti ako svedok svätej cirkvi mučeníkov a vyznávačov. Vždy sme s pánom arcibiskupom udržiavali kontakt, tak osobne, ako aj telefonicky až do konca.

30. mája 2023 bolo slávnostné Requiem celebrowané JE Bernardom Boberom – arcibiskupom metropolitom a pospolitým slovenským i zahraničným duchovenstvom, hudobne veľkolepo sprevádzané Mozartovým Requiem. Takto sme odprevalili nášho drahého pána arcibiskupa Alojza Tkáča na večný odpočinok pod hlavným oltárom v Košickom dóme sv. Alžbety. Nikdy naňho nezabudneme. RIP.

(Jozef Sopko)

LIST OTCOVI ARCIBISKUPOVI

VÁŽENÝ PÁN PREDSEDA BISKUPSKEJ KONFERENCIE SLOVENSKA, JE. MONS. ARCIBISKUP METROPOLITA BERNARD BOBER

Slovenská katolícka misia vo Švajčiarsku si Vám dovoľuje vyjadriť úprimnú sústrasť nad úmrtím JE mons. emeritného arcibiskupa metropolitu Alojza Tkáča.

So zosnulým otcom arcibiskupom sme mali úzke náboženské, spoločenské, národnostné i kultúrne spojenie. Dvakrát sme mali pána arcibiskupa ako hosta na našich mariánskych pútiach v Mariasteine, ktoré tu mávame už vyše 50 rokov. V r. 1993 tu bol spolu s pánom kanonikom prof. Antonom Fabiánom a v r. 2015 spolu s pánom špirituálom kňazského seminára Petrom Celuchom. Pri poslednej návšteve tu bol aj košický Folklórny súbor Kalvarčan pod vedením pána Viliama Gurbaľa. Obidve návštevy a osobné kontakty s nebohým pánom arcibiskupom nám zostanú nezabudnuteľné. Vysoko si ceníme, že pán arcibiskup udržiaval živý kontakt medzi svätou cirkvou na našom rodnom Slovensku a Slovákmí žijúcimi v zahraničí.

30. mája boli dvaja členovia našej misie osobne prítomní na slávnostnom Requiem za zosnulého pána arcibiskupa, ktoré ste celebroidali spolu s JE kardinálom Dominikom Dukom, so zborom slovenských pánov biskupov, duchovenstva a širokej verejnosti. Smeli sme byť prítomní aj v úzkom kruhu pri uložení rakvy pod oltárom Košického dómu sv. Alžbety JE biskupom mons. Markom Forgáčom.

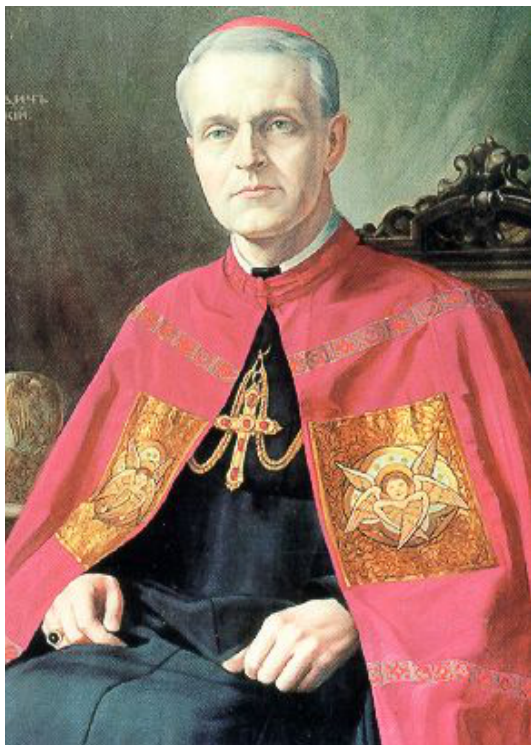
Nebohého pána arcibiskupa Alojza Tkáča si zachováme vždy vo vďačnej, úctivej spomienke.

Veriaci Slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku

SPOMIENKA NA BISKUPA PAVLA GOJDIČA

V tomto roku si pripomíname 135. výročie narodenia biskupa Pavla Gojdiča. Narodil sa 17. júla 1888 v Ruských Pekľanoch, neďaleko Prešova v rodine gréckokatolíckeho kňaza. Pri krste dostal meno Peter. Základné vzdelanie nadobudol v Cigelke, neskôr v Bardejove a v Prešove. V štúdiu pokračoval na gymnáziu v Prešove, ktoré ukončil maturitou v roku 1907. Počujúc Boží hlas, ktorý ho volal ku kňazstvu nastúpil na štúdium teológie v Prešove. Nakoľko dosahoval vynikajúce výsledky bol poslaný po roku na ďalšie štúdiá do Budapešti. Aj tu sa snažil popri štúdiu viesť hlboký duchovný život. Už tu v seminári dostal ako bohoslovec od svojho špirituála usmernenie do života: „Život nie je ťažký, ale veľmi vážny“, ktoré sa stalo preňho akousi smernicou sprevádzajúcou ho celým životom. Po skončení štúdia bol dňa 27. augusta 1911 v Prešove vysvätený za kňaza. Na veľké prekvapenie všetkých v roku 1922 dňa 20. júla vstúpil do Rádu sv. Bazila Veľkého na Černečej Hore pri Mukačeve a následne po obliečke prijal meno Pavol. Stalo sa tak pre jeho skromnosť, pokoru, túžbu žiť v askéze a tak slúžiť Pánu Bohu. Božia vôľa však bola iná a tá ho predurčila na vysokú dušpastiersku úlohu v službe biskupa. Dňa 14. septembra 1926 bol menovaný za apoštolského administrátora prešovskej eparchie. Pri svojej inštalácii za administrátora ohlásil program svojho apoštolátu: „S pomocou Božou chcem byť otcom sirôt, pomocníkom chudobných a tešiteľom zarmútených“.

Prvým úradným aktom novovymenovaného administrátora bolo podpísanie pastierskeho listu z príležitosti 1100. výročia narodenia sv.

Cyrila. Dňa 7. marca 1927 bol ustanovený za biskupa s titulom harpašský /Malá Ázia/. Konsekrovaný na biskupa bol v chráme sv. Klimenta v Ríme 25. marca 1927 na sviatok Zvestovania Panny Márie. 29. marca 1927 spolu s otcom biskupom Nyáradim boli prijatí na osobnej audiencii Svätým Otcom Píom XI. Pápež daroval otcovi biskupovi Pavlovi zlatý kríž, ktorý mu podával so slovami: „Tento kríž je iba slabým symbolom tých veľkých krížov, ktoré na teba zošle Pán Boh, môj synu“. Na svoju apoštolskú cestu si zvolil biskupské heslo: „Boh je láska, milujme ho!“ Ako biskup sa zaslúžil o povznesenie duchovného života kňazov a veriacich. Veľmi mu záležalo na správnom slávení bohoslužieb a dodržiavaní cirkevných sviatkov. V dôsledku nových pomerov zriaďoval nové farnosti. Vďaka jeho usilovnosti bol postavený v Prešove sirotinec, ktorý zveril sestram Služobniciam. Výrazné boli jeho aktivity v oblasti školstva, staral sa o vydávanie duchovnej literatúry, čo sa prejavilo

vychádzaním časopisu Blahovistnik, Da prijedet carstvije Tvoje a rôznych modlitebných a knižných titulov. Za svoj láskavý, pozorný a dobročinný vzťah k ľuďom dostal pomenovanie „muž zlatého srdca“.

V roku 1939 bol 13. apríla menovaný za apoštolského administrátora mukačevskej apoštolskej administratúry na Slovensku. V zložitých podmienkach Slovenského štátu jeho osoba sa stala trňom v oku vládnych predstaviteľov a preto sám požiadal o abdikáciu. Avšak vtedajší Sv. otec ocenil jeho snaženia a abdikáciu neprijal, ale namiesto nej ho menoval za prešovského sídelného biskupa. 8. augusta 1940 bol slávnostne intronizovaný v Prešove a 15. januára 1946 potvrdený v jurisdikcii gréckokatolíkov v celom Československu. Po nástupe komunistov biskup Gojdič odmietol komunistickou stranou podporovanú snahu o prestup gréckokatolíkov na pravoslávie, hoci vedel, že sa tým sám vystaví prenasledovaniu. Pri smutne známých okolnostiach Prešovského soboru dňa 28. apríla 1950, ktorým gréckokatolícka cirkev bola postavená mimo zákon, bol biskup Pavol Gojdič zatknutý a internovaný. Začína jeho krížová cesta mnohými väznicami bývalého Československa, z ktorých ho oslobodila až smrť.

V dňoch 11. – 15. januára 1951 vo vykonštruovanom procese s tzv. vlastizradnými biskupmi Vojtaššákom, Buzalkom a Gojdičom bol biskup Gojdič odsúdený na doživotné odňatie slobody, zaplatenie dvestotisíc korún pokuty a odňatie všetkých občianskych práv. Potom nasledovali premiestňovania z jedného väzenia do druhého. Bol vystavovaný fyzickému a psychickému nátlaku. Nikdy sa však nežaloval, nevyžadoval výhody. Využíval každú chvíľu k modlitbe a tajne slúžil sv. liturgie. Na základe amnestie v roku 1953 vydanjej prezidentom A.

Zápotockým bol zmenený jeho trest z doživotia na 25 rokov odňatia slobody. Vtedy mal biskup 66 rokov a jeho zdravotný stav sa stále zhoršoval. Otec biskup sa mohol dostať z ťažkého väzenia na slobodu, ak by zaprel svoju vernosť Cirkvi a Sv. Otcovi. Aj v najťažších chvíľach bol odovzdaný do Božej vôle ako o tom svedčia aj jeho slová: „Veru neviem, či by bolo hodno zameniť korunu mučeníctva za dva, či tri roky života na slobode“. Pri príležitosti jeho 70-tin mu do väzenia poslal telegram aj Sv. Otec Pius XII. Veľkou túžbou biskupa Gojdiča bolo, aby zomrel zaopatrený sviatosťami a v deň svojich narodenín. Obe túžby sa mu splnili. Na nemocničnú izbu v leopoldovskom väzení bol premiestnený otec Alojz Vrána, ktorý ho vyspovedal. Kalich utrpenia otca biskupa Pavla sa už naplňal. Očitým svedkom posledných chvíľ jeho života bol jeho spoluväzeň - ošetrovateľ František Ondruška, ktorý o nich zaznamenal jedinečné svedectvo. Potvrdil, že sa splnilo pranie otca biskupa, keď zomrel 17. júla 1960, teda v deň svojich narodenín vo veku 72 rokov. Následne bol pochovaný na väzenskom cintoríne v hrobe bez mena, pod väzenským číslom 681.

V roku 1968 štátne orgány dovolili exhumáciu jeho telesných pozostatkov. Exhumácia sa uskutočnila 29. októbra 1968 s následným prevezením telesných pozostatkov do Prešova. Rozhodnutím normalizačných úradov po sovietskej okupácii museli byť premiestnené do krypty Gréckokatolíckeho katedrálneho chrámu sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Od 15. mája 1990 sa nachádzajú v kaplnke katedrály v sarkofágu. Biskup Pavol Gojdič bol súdne rehabilitovaný 27. septembra 1990. Vyznamenaný bol in memoriam Rádcom T.G. Masaryka II. triedy a Pribinovým krížom I. triedy. Pri svojej historickej návšteve Slovenska sa Sv. Otec Ján Pavol II. počas návštevy Prešova pomodlil pri jeho hrobe. Dňa 17. júla 1998 bola v kaplnke Gréckokatolíckeho

biskupstva v Prešove oficiálne otvorená diecézna fáza procesu jeho blahorečenia. Hoci nezanechal monografické diela, jeho pastierske listy, náboženské úvahy a meditácie, úryvky z kázní a príhovory, ale aj osobný príklad sú nadčasové a právom hodné úcty.

Biskup Pavol Gojdič bol 4. novembra 2001 Svätým Ocom Jánom Pavlom II. na Svätopeterskom námestí v Ríme vyhlásený za blahoslaveného.

(prevzaté zo stránky Grécko-katolíckeho biskupstva Prešov)

SPOMIENKA NA GORAZDA ZVONICKÉHO

V tomto roku si pripomíname 110. výročie narodenia Gorazda Zvonického. Básnik, prekladateľ, pedagóg – kňaz – misionár (vlastným menom Andrej Šándor) sa narodil 29. júna 1913 v Močaranoch, dnes súčasť Michaloviec, ako piate z ôsmich detí. Vyrastal v chudobnom malorolníckom prostredí. Po skončení ľudovej školy (1927) ho čakala práca na poli a murárcina. Záujem o duchovné hodnoty ho však neopustil a len čo sa mu naskytla príležitosť, začína študovať. Ako sedemnásťročný sa spoznal s mladým katechétom michalovského gymnázia ThDr. Štefanom Hlaváčom, ktorý sa ho ujal a zariadil vstup do seminára. V septembri v roku 1931 odchádza na štúdiá do Šaštína na saleziánske gymnázium. Ako dvadsaťročný narukoval do Levoče, kde ho zastihla mobilizácia roku 1938, ktorá predĺžila jeho vojenské pôsobenie. Počas vojenskej služby sa zoznámil s mladými básnikmi Jankom Silanom a Pavlom Olivom, ktorí v ňom prebudili záujem o literárne úsilie slovenskej katolíckej moderny. Po návrate z vojenskej služby vstúpil roku 1939 do saleziánskej rehole a dokončil gymnaziálne štúdiá. Rehol'né sľuby zložil 11. novembra 1940. Maturoval v roku 1942 v Kláštore pod Znievom. Od roku 1944 študuje teológiu vo Sv. Beňadiku a Sv. Kríži nad Hronom.

Za saleziánskeho kňaza bol Andrej Šándor, vtedy už začínajúci básnik Gorazd Zvonický, vysvätený v deň svojich 35. narodenín dňa 29. júna 1948. Prvú svätú omšu pre rodákov slúžil 11. júla 1948 v Michalovciach pred saleziánskym ústavom. Po primíciach bol školským radcom v biskupskom seminári v Trnave až do jeho zatvorenia 19. mája 1949. Zároveň bol aj redaktorom časopisu Mládež a misie. Začiatkom júna 1949 bol menovaný za správcu farnosti Panny Márie Pomocnice kresťanov v Michalovciach. Ako výpomocný katechéta učil na michalovskom gymnáziu, na ktorého stavbe kedysi sám pracoval ako robotník. Tu ho zastihla proticirkevná kampaň. V noci z 13. na 14. apríla 1950 sa po zatknutí dostal do izolačného tábora pre duchovných v Podolínci. Tu spolu so stovkami iných rehoľníkov strávil niekoľko tvrdých mesiacov. V auguste 1950 sa mu podarilo z tábora ujsť. 22. októbra 1950 tajne prešiel hranice cez rieku Moravu a odišiel do emigrácie. Po krátkom pobyte v

Taliansku (Piemont) odchádza 13. októbra 1951 do Argentíny. Dvanásť rokov pôsobil ako saleziánsky kňaz vo farnosti sv. Jána Evanjelistu v Buenos Aires. Tu aktívne pracoval v Spolku slovenských spisovateľov a v Zahraničnej Matici slovenskej.

Keď bol v roku 1963 založený Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme, vrátil sa v septembri do Ríma a zapojil sa do práce ústavu. Stal sa redaktorom básnickej edície Lýra, členom predsedníctva Slovenského ústavu v Ríme a profesorom humanitných vied na gymnáziu Antona Bernoláka pri Slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda až do konca školského roka 1989/1990. Celý čas spolupracoval so slovenskými emigrantskými časopismi a novinami ako publicista. Rímske účinkovanie predstavuje najvýznamnejšiu kapitolu básnikovej biografie. Jej konkrétnym výsledkom je množstvo literárnych, pedagogických a organizačných aktivít. Za služby talianskej kultúre mu 29. júna 1993 prezident Talianskej republiky udelil vysoké štátne vyznamenanie Rytiersky rad Za zásluhy o Taliansku republiku. Za šírenie mariánskej úcty slovom i veršom sa mu dostalo patričného ocenenia členstvom v inštitúcii Academia Mariana v Ríme. V roku 1992 navštívil Slovensko po 42 rokoch exilu. V Ríme Gorazd Zvonický pôsobil do roku 1995, kde oslávil svoje osemdesiatiny a 45 rokov kňazstva.

Zomrel vo veku 82 rokov 27. júla 1995 v Ríme. Pochovaný bol do slovenskej hrobky na cintoríne Prima Porta na Via Flaminia. Prevezenie pozostatkov básnika Gorazda Zvonického na Slovensko a ich slávnostné uloženie do rodnej zeme na Národný cintorín v Martine sa konalo 29. júna 1996.

SLÁVNOSTNÁ SV. OMŠA SLOVENSKO – ŠVAJČIARSKA

nedeľa, 20. augusta 2023 o 10:00
Allerheiligenkirche Basel

Celebranti: Pfr. Stefan Kemmler, Pavol Šajgalík, OFMCap. misionár, Štefan Novotný, rektor kňazského seminára, Košice, Jozef Jurdák, OSA, Košice

Spomienka na 21. august 1968 (okupácia Československa) pod záštitou JE. Alexandra Micovčina, veľvyslanca Slovenskej republiky vo Švajčiarsku.

Po hudobnej stránke odznej ako premiéra: Hans-Martin Linde: Jube Domine, ktorú skladateľ venoval organistovi (Jozef Sopko), za osobnej prítomnosti skladateľa. Spev: Tizian Kuld.

Na záver: Mikuláš Schneider Trnavský: Maestoso G-Dur pre organ. Náš slovenský básnik Dipl. Ing. Alexander Žemla prednesie svoje básne ako v slovenčine, tak aj v nemčine.

Apéro riche na nádvorí chrámu

ODIŠLI DO VEČNOSTI

Štefan Buga sen.

***30.5.1950 †1.6.2023**

Len dva dni po svojich 73. narodeninách nás opustil milovaný a ctený člen našej Slovenskej katolíckej misie v Bazileji Štefan Buga senior.

Štefan Buga sa narodil 30.05.1950 v Bratislave. Lásku k hudbe a k husliam zdedil po svojom otcovi, ktorý patril svojho času k najvyšším špičkám v hudobnom svete v Československu a bol váženou osobou v Bratislave. Štefan ukončil svoje hudobné vzdelanie na bratislavskom konzervatóriu, popri ktorom už bol členom Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu v Bratislave. Časom si založil vlastný salónny orchester, s ktorým koncertoval po celej Európe. V roku 1997 emigroval so svojou rodinou do Švajčiarska, kde v meste Zürich, ako aj v Bazileji pôsobil po dlhé roky ako učiteľ hry na huslí. Navždy nás opustil 01. júna 2023 v Bazileji.

Štefan mal tichú, skromnú povahu. Vo všetkej poníženosti sa vždy opýtal, či smie hrať na husliach počas bohoslužby v Allerheiligenkirche, alebo v Mariasteine. A jeho krásna hra povznášala duše k nebesiam. Nikdy nezabudneme na nášho drahého Štefanka. Smútiacej rodine vyslovujeme našu úprimnú sústrasť.

(Jozef Sopko, za farníkov našej misie vBazileji)

Ján Medňanský

†20.6.2023

S hlbokým smútkom oznamujeme, že 20. júna 2023 nás vo veku 92 rokov opustil náš manžel a otec, pán Ján Medňanský. Diplomovaný ekonomický inžinier Ján Medňanský pôsobil v Ženeve od roku 1978. Zúčastňoval sa na našich slovenských bohoslužbách v časoch pôsobenia nebohého misionára pátra Mazáka. Rodina Medňanská

„Smrť nám môže vziať milovaného človeka, ale nikdy nám nevezme lásku a spomienky na neho.“

PRÍPRAVA SNÚBENCOV

Hoci 1. apríl považujeme za deň vtipkárov, v tomto roku sme sa stretli so snúbencami, aby sme uvažovali – občas hádam aj s humorom – na tému ich budúceho spoločného života. Po mnohých rokoch, čo Dalibor z Bernu spolu so svojou manželkou obetovali svoj čas, aby priblížili snúbencom otázky ich budúceho spolunažívania, sme v tomto roku pozvali na túto úlohu zo Slovenska manželov

Predáčových zo Zlatých Moraviec, ktorí sa už roky venujú témam manželstva, komunikácie, či sexuality v rámci neziskovej organizácie Liga pár páru. Bolo vidno, že majú s lektorstvom dobrú prax a zároveň bolo cítiť aj ich skúsenosti z dlhoročného manželstva – a stále sa majú radi. Verím, že v budúcnosti sa nájdú odvážne páry aj medzi nami, ktoré radi odovzdajú to, čo dostali sami kedysi pri príprave a neskôr nadobudli vlastným

životom. Ďalší kurz pre snúbencov bude na jar 2024. Skladá sa z troch stretnutí s kňazom a celodennej prípravy s manželstvom párom. Termíny nájdete na našej webstránke koncom roka 2023.

Touto cestou by som veľmi rád vyjadril jedno veľké Pán Boh zaplať Daliborovi a jeho manželke Janke za ich dlhoročnú obeť, keď niekoľko víkendov počas roka venovali službe snúbencom.

MISIJNÉ OZNAMY

TERMÍNY

Upozornenia na nové články, ktoré vám prídu do mailovej schránky si môžete objednať priamo na našej webovej stránke www.skmisia.ch stlačením na oznamy+subscribe@skmisia.ch Po potvrdení v overovacom mailly vám neujde už žiaden článok. Prosím, aby ste si vzhľadom na možné aktuálne zmeny overili termíny sv. omší a podujatí na našej webovej stránke v časti KALENDÁR.

Aktuálne rozpisy bohoslužieb si, prosím, vždy overte na stránke www.skmisia.ch

Zürich: Sv. omše v krypte kostola Liebfrauen (Weinbergstrasse 34, zastávka Haldenegg). Nedelňá sv. omša spravidla o 09:30. Sv. omša s adoráciou aj na prvý piatok. Detské sv. Omše mimo prázdnin tretiu nedeľu v mesiaci. Sväté omše v stredu v Zürichu sa od septembra 2023 presúvajú na štvrtok.

Basel: Spravidla prvú a tretiu nedeľu v mesiaci o 17:30 v kostole Allerheiligen (Neubadstrasse 95, zastávka Laupenring). Po letných mesiacoch bohoslužby od prvej septembrovej nedele.

Bern: Zvyčajne každú druhú a štvrtú sobotu v mesiaci o 17:30 v kostole Dreifaltigkeit (Taubenstrasse 4, v blízkosti hl. železničnej stanice). Po letných mesiacoch začiatok druhú septembrovú nedeľu.

St. Gallen: Sv. omšu naďalej slávi raz mesačne (mimo letných mesiacov) otec Martin spravidla raz mesačne v nedeľu o 16:00 v kostole St. Georgen (St. Georgenstrasse, zastávka Kirche St. Georgen). Presný termín na webe, alebo na mari.renshaw@gmail.com.

Lausanne: Zvyčajne druhú nedeľu v mesiaci (mimo letných mesiacov) o 10:30 v kaplnke Chapelle du Servan (Chemin Eugène Grasset 12, 1005 Lausanne), v blízkosti železničnej stanice.

Ženeva: Aktuálne budú bývať sv. omše iba raz mesačne, a to štvrtú nedeľu v mesiaci - vďaka rozhodnutiu miestnej farskej rady. Snaha o zvrátenie stavu je, ale zatiaľ nik nereaguje z miestnej farnosti. Výnimkou v rozpise je december, kedy sv. omša bude 10.12.2023. Čas ako doteraz 16:30.

EINSIEDELN 2023

Naša tradičná púť do Einsiedeln bude v tomto roku 10. septembra o 12:30 hod. Všetci záujemcovia sú pozvaní. Hlavným

celebrantom bude Jozef Jančovič, dekan teologickej fakulty v Bratislave. Po sv. omši je možnosť obeda a stretnutia v spoločenstve v reštaurácii Drei Könige. Prosím, aby sa záujemcovia nahlásili na stránke SKM. (Ak sa nenahlásite, môže sa stať, že nemusí byť voľné miesto v reštaurácii.)

Konto / Zahlbar an
CH31 0900 0000 8771 3760 8
Katholische Slowakenmission ZH
Brauerstrasse 99
8004 Zürich

Zusätzliche Informationen
Spende

Zahlbar durch (Name/Adresse)

Zahlteil

Währung Betrag
CHF

Empfangsschein

Konto / Zahlbar an
CH31 0900 0000 8771 3760 8
Katholische Slowakenmission ZH
Brauerstrasse 99
8004 Zürich

Zahlbar durch (Name/Adresse)

Währung Betrag
CHF

Annahmestelle